

gæld fra folk, til rådighed. Halvdelen af det beløb er altså et rimeligt niveau.

Jeg kan også forstå på ministeren, at ministeren mener, det er rimeligt, at man lever på et sådant niveau, at de, der bliver udspurgt om det, enten siger, at den 20. i hver måned har de simpelt hen ikke nogen penge tilbage, eller siger: Helt ærligt: Nogle gange går vi i affaldscontainere og leder efter tingene. For nylig fandt vi en PlayStation, som var gået i stykker, i en container, og nu virker den. Er det den måde, mennesker skal leve på i Danmark?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det afgørende er, at vi får folk i beskæftigelse, og senest har DA's blad Agenda lavet en analyse, som viser, at vi er blevet langt bedre til at få flygtninge i beskæftigelse.

I 1999 var det sådan, hvis vi tager de irakere, der var kommet til landet, at kun 3 pct. af dem var kommet i beskæftigelse efter 3 års ophold i Danmark. Der skete et kæmpe spring frem til 2005, hvor vi var kommet op på 30 pct., og det er da et resultat, der er til at tage og føle på.

Hvis man læser en række kommentarer, bl.a. af Mehmet Nedef, som er lektor ved Center for Mellemøststudier på Syddansk Universitet, mener han, at det for det første klart skyldes vores konjunkturer, – og at integrationsindsatsen i form af starthjælp, flere krav og aktivering for det andet har haft en positiv effekt. Vi er blevet meget bedre til at få udlændinge og flygtninge, der kommer til Danmark, i beskæftigelse, og det må da være det, der er målet i stedet for at fastholde folk på passiv forsørgelse.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Spørgsmålet om arbejde kommer vi tilbage til under det næste spørgsmål, og det er jo i og for sig heller ikke det, vi snakker om her. Her snakker vi om de mennesker, der er fastholdt på starthjælp.

Vi snakker ikke om målsætninger, vi snakker om realiteter. Vi snakker om de mennesker, som i årevis lever på starthjælp, og som har et så lille rådighedsbeløb, at de ikke har flere penge, når de når frem til den 20. i måneden. De mennesker har kun kræfter til at tænke på, hvordan de skaffer mad, og hvordan de skaffer tøj til deres børn, og det er dem, vi snakker om nu. Under næste spørgsmål vender vi tilbage til den såkaldte succes, som ikke er der, med hensyn til at skaffe flygtninge i arbejde.

Derfor vil jeg bare endnu en gang bede ministeren om at svare på: Er det rimeligt, at man skal leve på et niveau, der ligger langt under, hvad myndighederne selv definerer som det laveste niveau i tilfælde af f.eks. gældsinddrivelse – altså et niveau, hvor selv myndighederne normalt ville sige: Vi ville aldrig nogen sinde inddrive gæld her, for det ville bringe folk ned under den grænse, vi har sat for, hvad der er rimeligt at leve for? Er ministeren så uenig i det, at ministeren mener, det er rimeligt at skulle leve for helt ned til halvdelen af det beløb?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu synes jeg ikke, det er relevant at bruge den målestok, man har i Skatteministeriet for inddrivelse af gæld, men til gengæld kan jeg sige, at når CASA definerer et basisleveniveau, bruger de Forbrugerinformations husholdningsbudget til at definere det.

Helt tilbage i 2001 skrev Forbrugerinformation i en pressemeddelelse, at CASA bruger Forbrugerinformations husholdningsbudget til at definere et basisleveniveau. CASA præsenterede det dengang under overskriften »Ulighed og fattigdom«, men sådan kan og skal budgettet ikke bruges. Det er ikke et skrabet budget, og det er heller ikke budgettet for et liv i sus og dus. Det er netop et standardbudget og kan derfor ikke tolkes sådan, at et lavere budget er udtryk for en urimelig levestandard.

Der er mange måder at gøre hverdagen billigere på: systematiske indkøb, at undgå impuls-køb, at gå efter tilbud osv. Men det afgørende er, at det handler om at få folk i beskæftigelse. Det er afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde, og ja, starthjælpen har et rimeligt niveau.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Nu har vi jo jævnligt diskuteret spørgsmålet, og jeg tror, vi nu er kommet dertil, hvor vi i hvert fald kan sige, at det nu er dokumenteret, at starthjælpen reelt er en sulteløn. Det synes jeg i hvert fald er rart at få frem, for vi bor jo i et af verdens rigeste lande, det går historisk godt og der er overskud alle vegne. Men det, man vælger, er altså at sige, at de, der er kommet sidst hertil, skal parkeres på sulteløn, uanset om de er torturofre, eller hvad de er.